

מדריך למורה

חוברת פסוק בפסוק

"עבודת הקרבנות"

פרקים א' – ד'



חוברת פסוק בפסוק "עבודת הקרבנות" וחוברת המדבקות המלווה אותו

יסייעו בידי המורה להניח תשתית טובה של קומת היסוד בפרשת הקרבנות, כלומר הכרת תהליך הקרבת הקרבנות והכרת הפרטים

מטרת האלבום היא ללוות את הפסוקים, ההולכים ומתבארים, על ידי התאמת תמונות הממחישות את הקרבת הקרבנות והבנת הציוויים והדינים.

מבנה השיעור המוצע: לאחר קריאת הפסוקים, מתוך ספר ויקרא, יפנה התלמיד לחוברת המדבקות יבחר את המדבקה המתאימה לכותרת שבאלבום ולפסוק, ידביק אותה במקום המתאים באלבום המתאים לאותו שלב.

קצב הלמידה: המורה יתאים את כמות החומר לפי התקדמות התלמידים, בכל שיעור מומלץ בתחילה ללמוד את הנושא מתוך החומש ולאחר לעבור לחוברת

עם סיום לימוד חווייתי זה, יישאר בידי התלמיד אלבום שלם עם תמונות מרהיבות של סדר הקרבת הקרבנות שיעזרו לו להקריב קרבן בבית המקדש שיבנה במהרה בימינו

כמה המלצות לשימוש בחוברת הקרבנות

שאלות פתיחה:

- במה מתקשים התלמידים כשהם לומדים נושא חדש שלא נסמך על ידע קודם?
 - מהו המענה הקיים להמחשה שבו נעזר המורה כדי ללמד את נושא הקרבנות?
 - האם התלמיד יכול ליצור העברה בין תיאור מילולי של אלמנט חזותי לבין היכולת להבין ולקלוט תמונה חזותית?
 - האם בקרה באמצעות חזרה (מוצלחת) על פרטים מרובים מראה על הבנה?
 - באיזה אופן אוסף של פרטים מאפשר הבנה של תהליכים שנעשו בבית המקדש?
- כדי להשלים את הפערים הנדרשים כדי ליצור תהליכי הבנה נציע את התהליך הבא:

השלב בחוברת	הנחיה לתלמיד	מיומנות נרכשת
1	ביסוס מושגי יסוד הנדרשים להבנת תהליכי ההקרבה - תמונת המזבח וחלקיו	להתבונן בכל חלקי המזבח ולנסות לבחון בבקרה עצמית או בזוגות שכל חלק מוכר בשמו
2	הקדמה לקורבן	שיון ויכולת שליפה המכוונת לזיכרון שליפה בהקשר המתאים
	קריאה משותפת יחד עם הרחבה והדגמה. רצוי להוסיף דיון כדי לבדוק מה מוכר לתלמידים ולהשלים פערים. אם חלק זה נלמד כהכנה חשוב לא לרדת לפרטים שיובנו רק בהמשך הלמידה ולחזור לחוברת בזמן הלמידה ובחזרה על הנלמד.	התלמיד יבנה עולם מושגים מול תוכן זה כמודל ובעקבות כך ילמד לשאול שאלות רקע גם בנושאים נוספים

3	פריטים - הסבר, פסוקים, מדבקות וציטוט	על התלמיד לזהות את חלק הפסוק הרלוונטי שמתייחס לתמונה ולרשום אותו מתחתיה. למתקדמים ניתן לשאול שאלות נוספות על חלק הפסוק המופיע בצד המדבקה (כמו - מה זה "לרצונו"? את אוסף השאלות ניתן לשלב בעבודות ההמשך - בדיון ובהעמקה	יכולת התאמה ואבחנה גם בדרך של אלימינציה (שלילת אפשרויות)
4	שלב מסכם - לאחר סיום תת נושא (סוג קורבן) או סיכום כללי	הכוונה לראות את התהליך כולו במבט-על. דגש: ניתן להציג ידע אודות פרטים ולהבין כל פרט לחוד, מאחר ומדובר כאן בתהליכי עבודה של הכוהנים חשוב לכוון להבנת התהליך באמצעות שאלות הבוחנות קשר, סדר, נחיצות של כל שלבה ביחס לזה שלאחריו ועוד לצורך כך, ליד כל פעולה מסדר הקרבת הקרבן, השארנו שורות שבהם המורה יכול לשאול שאלות או להדגיש ולהרחיב.	מעבר מפרטים לראיה הוליסטית רחבה שמאפשרת לתלמיד להבין הקשרים ולראות בפרטים חלק מ"התמונה הגדולה". זו מיומנות נדרשת להבנה של מילה מול מקומה בפסוק, של פסוקים בנושא מובנה ומכאן ניתן להרחיב לשאלות שהפרשנים מעלים מתוך שימת לב לפרט ולמקומו במבנה הפסוקים כולו ועד לסמיכות פרשיות ולפרשנות משווה (בין נושאים המופיעים יותר מפעם אחת ובהעמקה בהבדלים בין שני המקורות)

לפניכם סדר ההקרבת הקרבנות כפי המופיע באלבום, בנוסף גם ההסבר ולשון הפסוק ממנו נלמד הדין, מכיון שיש שהתורה לא תמיד מפרטת את סדר הקרבת הקרבן, בכל סוגי הקרבנות, אלא מה שכתבה בקרבן מסיום אחד לא כתבה בקרבן אחר, ולכן חז"ל למדו אחד מן השני, פסוקים אלו צוינו בצע ירוק.

סדר הקרבת קרבן עולה בקר

	(ב) זָבַח אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קֶרְבֶּן לַה' מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבָּקָר וּמִן הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת קֶרְבָּנְכֶם:
א. ביקור ממים בעל הקרבן מביא את הבהמה ל"מבקר", הבודק אם נפל בה מום.	(ג) אִם עֹלָה קֶרְבְּנוֹ מִן הַבָּקָר זָכָר תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ לְרֹצְנוֹ לִפְנֵי ה':
ב. הקדשה בעל הקרבן מביא את קרבנו לפתח העזרה ומקדישו, ואומר: "הרי זו עולה לה'".	(ג) אִם עֹלָה קֶרְבְּנוֹ מִן הַבָּקָר זָכָר תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ לְרֹצְנוֹ לִפְנֵי ה':
ג. הבאה בעל הקרבן מכניס את הקרבן אל העזרה	(ג) אִם עֹלָה קֶרְבְּנוֹ מִן הַבָּקָר זָכָר תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ לְרֹצְנוֹ לִפְנֵי ה': רש"י
ד. סמיכה וידוי בעל הקרבן סומך את ידיו בכל כוחו בין קרני הקרבן ומתוודה.	(ד) וְסִמְנָה יָדָיו עַל רֹאשׁ הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו:

(ה) וְשַׁחַט אֶת בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי ה' וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:	ה. מְקוֹם הַשְּׁחִיטָה ממקמים את הקרבן לשחיטה, בעזרה, בצד צפון של מזבח העולה. כשפניו וראש הבהמה מופנים לעבר ההיכל.
(ה) וְשַׁחַט אֶת בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי ה' וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:	ו. שְׁחִיטָה הכהן או בעל הקרבן שוחט שתי סימנים בצואר הבהמה קנה והושט
(ה) וְשַׁחַט אֶת בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי ה' וְהִקְרִיבוּ (יקבלו) בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: רש"י	ז. קְבִילַת הַדָּם הכהן מקבל את הדם (דם הנפש) במזרק באזור השחיטה.
(ה) וְשַׁחַט אֶת בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי ה' וְהִקְרִיבוּ (יוליכו) בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: רש"י	ח. הוֹלַכַת הַדָּם הכהן מוליך את דם הקרבן אל המזבח, על מנת לתת את הדם על המזבח.
(ה) וְשַׁחַט אֶת בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי ה' וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:	ט. זְרִיקַת הַדָּם הכהן זורק את דם הקרבן על המזבח, למטה מחוט הסיקרא, וכך הוא עושה: זורק את הדם - "שתי מתנות שהן ארבע": זריקה אחת - בצד צפון מזרח של המזבח, וזריקה שנייה - בצד דרום מערב של המזבח.
פרק ד (ז) ... וְאֵת כָּל דָּם הַפֶּר יִשְׁפֹךְ אֶל יְסוֹד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:	י. שְׁפִיכַת שִׁירֵי הַדָּם הכהן שופך את שירי הדם על היסוד הדרומי של המזבח.
(ו) וְהִפְשִׁיט אֶת הָעֹלָה וְנָתַח אֹתָהּ לַנִּתְחִיָּה:	יא. הִפְשִׁיט הכהן מסיר את כל עור הקרבן. גם זר (כל אדם) יכול לבצע את ההפשט
(ו) וְהִפְשִׁיט אֶת הָעֹלָה וְנָתַח אֹתָהּ לַנִּתְחִיָּה:	יב. נִיתוּחַ הכהן חותך את גוף הקרבן לאיברים. גם זר (כל אדם) יכול לבצע את ניתוח
(ט) וְקָרְבוּ וּכְרָעִי יָרֵחַ בְּמֵים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַה עֹלָה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַה':	יג. הִדְחָה בעל הקרבן רוחץ במים את הקרב (איברי העיכול) והכרעיים (הרגליים של הקרבן) במים
(ט) וְקָרְבוּ וּכְרָעִי יָרֵחַ בְּמֵים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַה עֹלָה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַה':	יד. הִדְחָה בעל הקרבן רוחץ במים הכרעיים (הרגליים של הקרבן)
א' י"ג וְהִקְרַב וְהִפְרָעִים יָרֵחַ בְּמֵים וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַה עֹלָה הוא אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַה': - "והקריב" זו הולכת האיברים אל הכבש העולה למזבח. חגיגה י"א א'.	יד. הוֹלַכַת הָאֵיבָרִים הכהנים מוליכים את האיברים לכבש המזבח ומניחים אותם שם.

טו. מליחת האיברים הכהן מפזר מלח על כל איבר ואיבר בטרם יוקטר באש.	פרק ב (יג) וְכָל קֶרְבֵּן מִנְחָתְךָ בַּמֶּלַח תִּמְלַח וְלֹא תִשְׁבִּית מֶלַח בְּרִית אֲלֵהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתְךָ עַל כָּל קֶרְבֶּנְךָ תִּקְרִיב מֶלַח:
טז. הקטרה הכהן מעלה את האיברים לראש המזבח וזורק אותם לאש המערכה.	(ט) וְקֶרְבּוֹ וְכִרְעָיו יִרְחֹץ בַּמַּיִם וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עָלֶיהָ אֵשֶׁה רִיחַ נִיחּוֹחַ לַיהוָה:
יז. עריכה לאחר זריקת כל האיברים למערכה, הכהן מסדר אותם, וכל הבשר נשרף על המזבח	(ח) וְעֲרֹכּוּ בְּנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֶת הַנִּתְחִים אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַפֶּדֶר עַל הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ:

סדר הקרבת קרבן עולת צאן

(י) וְאִם מִן הַצֹּאן קֶרְבְּנוֹ מִן הַכְּשָׁבִים אוֹ מִן הָעִזִּים לְעֹלָה זָכָר תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ:	
(י) וְאִם מִן הַצֹּאן קֶרְבְּנוֹ מִן הַכְּשָׁבִים אוֹ מִן הָעִזִּים לְעֹלָה זָכָר תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ	יב. ביקור ממים בעל הקרבן מביא את הבהמה ל"מבקר", הבודק אם נפל בה מום.
(ג) אִם עֹלָה קֶרְבְּנוֹ מִן הַבָּקָר זָכָר תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ לְרֹצְנוֹ לִפְנֵי ה':	יג. הקדשה בעל הקרבן מביא את קרבנו לפתח העזרה ומקדישו, ואומר: "הרי זו עולה לה'."
(י) וְאִם מִן הַצֹּאן קֶרְבְּנוֹ מִן הַכְּשָׁבִים אוֹ מִן הָעִזִּים לְעֹלָה זָכָר תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ (ג) אִם עֹלָה קֶרְבְּנוֹ מִן הַבָּקָר זָכָר תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ לְרֹצְנוֹ לִפְנֵי ה': רש"י	יד. הבאה בעל הקרבן מכניס את הקרבן אל העזרה
(ד) וְסִמְךָ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו:	טו. סימכה וידידו בעל הקרבן סומך את ידיו בכל כוחו בין קרני הקרבן ומתוודה.
(יא) וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי ה' וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמָו עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:	טז. מקום השחיטה ממקמים את הקרבן לשחיטה, בעזרה, בצד צפון של מזבח העולה. כשפניו וראש הבהמה מופנים לעבר ההיכל.
(יא) וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי ה' וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמָו עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:	יז. שחיטה הכהן או בעל הקרבן שוחט שתי סימנים בצואר הבהמה קנה והושט
(ה) וְשַׁחַט אֶת בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי ה' וְהִקְרִיבֻ (יקבלו) בְּנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: רש"י	יח. קבלת הדם הכהן מקבל את הדם (דם הנפש) במזרק באזור השחיטה.

ה) וְשַׁחַט אֶת בֶּן הַבֶּקֶר לִפְנֵי ה' וְהִקְרִיבוּ (יקבלו) בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: רש"י	יט. הולכת הדם הכהן מוליך את דם הקרבן אל המזבח, על מנת לתת את הדם על המזבח.
יא) וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יָדָךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי ה' וְזָרְקוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:	כ. זריקת הדם הכהן זורק את דם הקרבן על המזבח, למטה מחוט הסיקרא, וכך הוא עושה: זורק את הדם - "שתי מתנות שהן ארבע": זריקה אחת - בצד צפון מזרח של המזבח, וזריקה שנייה - בצד דרום מערב של המזבח.
פרק ד (ז) ... וְאֵת כָּל דָּם הַפֶּר יִשְׁפֹךְ אֶל יְסוֹד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:	כא. שפיכת שיירי הדם הכהן שופך את שיירי הדם על היסוד הדרומי של המזבח.
ו) וְהִפְשִׁיט אֶת הָעֹלָה וְנָתַח אֹתָהּ לַנִּתְחִיָּה:	כב. הפשט הכהן מסיר את כל עור הקרבן. גם זר (כל אדם) יכול לבצע את ההפשט
יב) וְנָתַח אֹתוֹ לַנִּתְחִיּוֹ וְאֶת רֹאשׁוֹ וְאֶת פָּדְרוֹ וְעַכְשָׁךְ הִכְהֵן אֹתָם עַל הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ:	יב ניתוח הכהן חותך את גוף הקרבן לאיברים. גם זר (כל אדם) יכול לבצע את ניתוח
ט) וְקָרְבוּ וּכְרָעִיו יָרַחַץ בַּמַּיִם וְהִקְטִיר הִכְהֵן אֶת הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַה עֹלָה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַה':	יג. הדחה בעל הקרבן רוחץ במים את הקרב (איברי העיכול) והכרעיים (הרגליים של הקרבן) במים
יג) וְהִקְרַב וְהִכְרָעִים יָרַחַץ בַּמַּיִם וְהִקְרִיב הִכְהֵן אֶת הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַה עֹלָה הוּא אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַה':	יג. הדחה בעל הקרבן רוחץ במים הכרעיים (הרגליים של הקרבן)
א' י"ג וְהִקְרַב וְהִכְרָעִים יָרַחַץ בַּמַּיִם וְהִקְרִיב הִכְהֵן אֶת הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַה עֹלָה הוּא אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַה': - "והקריב" זו הולכת האיברים אל הכבש העולה למזבח. חגיגה י"א א'.	יד. הולכת האיברים הכהנים מוליכים את האיברים לכבש המזבח ומניחים אותם שם.
פרק ב יג) וְכָל קָרְבַּן מִנְחָתְךָ בַּמֶּלַח תִּמְלַח וְלֹא תִשְׁבִּית מֶלַח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתְךָ עַל כָּל קָרְבָּנְךָ תִּקְרִיב מֶלַח:	טו. מליחת האיברים הכהן מפזר מלח על כל איבר ואיבר בטרם יוקטר באש.
ט) וְקָרְבוּ וּכְרָעִיו יָרַחַץ בַּמַּיִם וְהִקְטִיר הִכְהֵן אֶת הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַה עֹלָה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַה':	טז. הקטרה הכהן מעלה את האיברים לראש המזבח וזורק אותם לאש המערכה.
ח) וְעָרְכוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַנִּתְחִים אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַפָּדֵר עַל הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ:	יז. עריכה לאחר זריקת כל האיברים למערכה, הכהן מסדר אותם, וכל הבשר נשרף על המזבח

סדר הקרבת קרבן עולה העוף

מינה מקרבים קרבן עולה העוף

(יד) ואם מן העוף עלה קרבנו לה' והקריב מן התורים או מן בני היונה את קרבנו:	
	א. הקדשה בדומה לכל קרבן, בעל הקרבן מביא את קרבנו לפתח העזרה ומקדישו, ואומר: "הרי זו עולה לה'".
	ב. הבאה עולת העוף אינה צריכה סמיכה, לכן בעל הקרבן, בהגיעו לבית המקדש, מביא את קרבנו לכהן.
(טו) והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח:	ג. הולכת הקרבן אל המזבח בשונה מקרבן בהמה שמקום השחיטה נעשית על רצפת בצפון בית המטבחים, את קרבן העוף מולקים על הסובב של המזבח מעל חוט הסיקרא, הכהן לוקח את הציפור בידו, עולה לסובב, לקרן דרומית-מזרחית, ונעמד.
(טו) והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח:	ד. מליקה = קיצוץ - מפריד בשונה מכל מקרבן שהשחיטה נעשית על ידי סכין את קרבן העוף שוחטים על ידי מליקה וכך עושה הכהן הכהן לוקח את הציפור בידו, ומולק את הראש ממול העורף, באמצעות דחיקת ציפורן האגודל בידו הימנית וחותר שתי סימנים, את הקנה והוושט ומפריד את הראש מהגוף.
(טו) והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח:	ה. מיצוי הדם ראשון בקרבת עולת העוף, במקום זריקת הדם בכלי על קיר המזבח, הכהן קמצה (סוחט) את מקום החתך שעשה בעוף על קיר המזבח מעל לחוט הסיקרא. את המיצוי עושה הכהן בפעמיים - מיצוי ראשון לגוף העוף. הוא מצמיד את העוף לקיר המזבח ולוחצו. מהלחיצה, הדם מתמצה (נסחט) ויורד על קיר המזבח. מיצוי שני - הכהן חוזר על אותה עבודה, הפעם רק עם הראש.
(טו) והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח:	ו. הולכה ומליחת הראש והקטרתו כמו כל קרבן המוקטר על המזבח, מולחים אותו. שנאמר: "על כל קרבנך". הכהן משאיר את גוף העוף על סובב המזבח, לוקח את הראש בידו, ניגש אל ערמת המלח הנמצאת על גג המזבח ומפזר מלח על ראש העוף, הולך לכיוון המערכה הגדולה ומשליך את הראש אל אש המערכה.

ז. הסרת המוראה ונוצתה בני המעיים (איברי העיכול) לפני הקטרת גוף העוף, הכהן מוציא את איברי העיכול, והם: זפק, ושט, קורקבן ודקין, ובלשון התורה: "מוראה" = הזפק, ונוצתה = בני המעיים. הכהן נוטל בידו את גוף העוף המונח על סובב המזבח ובעזרת סכין חותך חתך עגול ממול המוראה - הזפק, והוא שולף את הזפק ביחד עם בני המעיים והושט והקורקבן.	(טז) וְהִסִּיר אֶת מְרֹאָתוֹ בְּנוֹצָתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ קִדְמָה אֶל מְקוֹם הַדָּשָׁן:
ח. השלכת המוראה ונוצתה בני המעיים איברי העיכול הכהן ממקום שהוא עומד על סובב המזבח, משליך את הזפק והנוצה לצידו המזרחי של קיר כבש המזבח, באותו מקודם שמניחים את דשן המזבח	(טז) וְהִסִּיר אֶת מְרֹאָתוֹ בְּנוֹצָתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ קִדְמָה אֶל מְקוֹם הַדָּשָׁן:
ט. שיסוע הכהן לוקח את גוף העוף ובשתי ידיו אוחד את גוף העוף וקורע אותו מגבוהגוף נשאר מחובר, ולא נקרע לשתי חתיכות.	(יז) וְשִׁסַּע אֹתוֹ בְּכַנְפָּיו לֹא יִבְדִּיל וְהִקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ עַל הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ עֲלֶה הוּא אֲשֶׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:
י. מליחה גוף הקרבן הכהן חוזר לגג המזבח עם גוף העוף בידו. הוא מגיע לערמת המלח הנמצאת על גג המזבח ומפזר מלח על גוף העוף.	פרק ב (יג) וְכָל קָרְבַּן מִנְחָתְךָ בַּמֶּלַח תִּמְלַח וְלֹא תִשָּׁבֵית מֶלַח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתְךָ עַל כָּל קָרְבָּנְךָ תִּקְרִיב מֶלַח:
יא. הקטרת גוף הקרבן הכהן הולך לכיוון המערכה הגדולה ומשליך את גוף העוף אל אש המערכה.	(יז) וְשִׁסַּע אֹתוֹ בְּכַנְפָּיו לֹא יִבְדִּיל וְהִקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ עַל הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ עֲלֶה הוּא אֲשֶׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:

סדר הקרבת קרבן שלמים בקר

ספר ויקרא פרק ג (א) וְאִם זָבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוֹ אִם מִן הַבָּקָר הוּא מִקְרִיב אִם זָכָר אִם נִקְבָּה תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ לִפְנֵי ה':	
(א) וְאִם זָבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוֹ אִם מִן הַבָּקָר הוּא מִקְרִיב אִם זָכָר אִם נִקְבָּה תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ לִפְנֵי ה':	א. ביקור זמיו בעל הקרבן מביא את הבהמה ל"מבקר", הבודק אם נפל בה מום.
	ב. הקדשה בעל הקרבן מביא את קרבנו לפתח העזרה ומקדישו, ואומר: "הרי זו עולה לה'."
(א) וְאִם זָבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוֹ אִם מִן הַבָּקָר הוּא מִקְרִיב אִם זָכָר אִם נִקְבָּה תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ לִפְנֵי ה':	ג. הבאה בעל הקרבן מכניס את הקרבן אל העזרה
ספר ויקרא פרק ג (ב) וְסִמֵּן יָדוֹ עַל רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וְשִׁחְטוֹ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:	ד. סמיכה וידידי בעל הקרבן סומך את ידיו בכל כוחו בין קרני הקרבן ומתווה.

ה. מקום השחיטה ממקמים את הקרבן לשחיטה, בעזרה, בצד צפון של מזבח העולה. כשפניו וראש הבהמה מופנים לעבר ההיכל.	ספר ויקרא פרק ג (ב) וְסִמֵּךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ קֶרְבָּנוֹ וּשְׁחֹטוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
ו. שחיטה הכהן או בעל הקרבן שוחט שתי סימונים בצואר הבהמה קנה והושט	ספר ויקרא פרק ג (ב) וְסִמֵּךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ קֶרְבָּנוֹ וּשְׁחֹטוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
ז. קבלת הדם הכהן מקבל את הדם (דם הנפש) במזרק באזור השחיטה.	(ה) וְשָׁחַט אֶת בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי ה' וְהִקְרִיבוּ (יִקְבְּלוּ) בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: רש"י
ח. הולכת הדם הכהן מוליך את דם הקרבן אל המזבח, על מנת לתת את הדם על המזבח.	(ה) וְשָׁחַט אֶת בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי ה' וְהִקְרִיבוּ (יִלְכּוּ) בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: רש"י
ט. זריקת הדם הכהן זורק את דם הקרבן על המזבח, למטה מחוט הסיקרא, וכך הוא עושה: זורק את הדם- "שתי מתנות שהן ארבע": זריקה אחת - בצד צפון מזרח של המזבח, וזריקה שנייה - בצד דרום מערב של המזבח.	ספר ויקרא פרק ג (ב) וְסִמֵּךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ קֶרְבָּנוֹ וּשְׁחֹטוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
י. שפיכת שיירי הדם הכהן שופך את שיירי הדם על היסוד הדרומי של המזבח.	פרק ד (ז) ... וְאֵת כָּל דָּם הַפֶּר יִשְׁפֹךְ אֶל יִסּוּד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
יא. הפשט הכהן מסיר את כל עור הקרבן. גם זר (כל אדם) יכול לבצע את ההפשט	פרק א (ו) וְהִפְשִׁיט אֶת הָעֹלָה וְנָתַח אֹתָהּ לַנִּתְחִיָּה:
החלב המכסה את הקרב	ספר ויקרא פרק ג (ג) וְהִקְרִיב מִזְבַּח הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לַה' אֶת הַחֲלֵב הַמְכַסֶּה אֶת הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל הַחֲלֵב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב:
כל החלב אשר על הקרב	(ג) וְהִקְרִיב מִזְבַּח הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לַה' אֶת הַחֲלֵב הַמְכַסֶּה אֶת הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל הַחֲלֵב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב
שתי הקליות	ספר ויקרא פרק ג (ד) וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֵת הַחֲלֵב אֲשֶׁר עָלֶהוּ אֲשֶׁר עַל הַכְּסָלִים וְאֵת הַיִּתְרֹת עַל הַכֶּבֶד עַל הַכְּלִיֹּת יְסִירָנָה:
והחלב שעל הקליות	ספר ויקרא פרק ג (ד) וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֵת הַחֲלֵב אֲשֶׁר עָלֶהוּ אֲשֶׁר עַל הַכְּסָלִים וְאֵת הַיִּתְרֹת עַל הַכֶּבֶד עַל הַכְּלִיֹּת יְסִירָנָה:
חלב שעל הכסלים	ספר ויקרא פרק ג (ד) וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֵת הַחֲלֵב אֲשֶׁר עָלֶהוּ אֲשֶׁר עַל הַכְּסָלִים וְאֵת הַיִּתְרֹת עַל הַכֶּבֶד עַל הַכְּלִיֹּת יְסִירָנָה:

ספר ויקרא פרק ג (ד) וְאֵת שְׁתֵּי הַכִּלִּית וְאֵת הַחֹלֶב אֲשֶׁר עָלֶהָן אֲשֶׁר עַל הַכֹּסֶלִים וְאֵת הַיִּתְּרֹת עַל הַכֶּבֶד עַל הַכִּלִּיּוֹת יִסִּירָנָה:	יִתְּרֵת הַכֶּבֶד עִם מַעֲט מִן הַכֶּבֶד
(ו) וְהִפְשִׁיט אֶת הָעֹלָה וְנִתַּח אֹתָהּ לְנִתְחֶיהָ:	יג. נִתּוּחַ, וְהוֹצָאת הַחֹזֶה וְשׁוֹק הַיָּמִין לאחר הוצאת האימורים הכהן חותך את גוף הקרבן לחלקים, בדומה לקרבן עולה, ומפריש מהקרבן את החזה ז' ל"החזה הוא החלק בקרבן הפונה כלפי הקרקע כשהיא עומדת רמב"ם עה"ק ט' י' ושוק הימין -רגל ימין ז' לב' והם יינתנו לכהנים לאחר תנופה ושאר החלקים יקבל הבעלים שעושה סעודה גם זר (כל אדם) יכול לבצע את ניתוח
א' י"ג וְהִקְרֵב וְהִקְרָעִים יָרֵחַץ בְּמַיִם וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה הוּא אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַה': - "והקריב" זו הולכת האיברים אל הכבש העולה למזבח. חגיגה י"א א'.	יד. הוֹלֶכֶת הָאִמּוּרִים הכהנים מוליכים את האיברים לכבש המזבח ומניחים אותם שם.
פרק ב (יג) וְכָל קֶרֶבֶן מִנְחָתְךָ בַּמֶּלֶח תִּמְלַח וְלֹא תִשָּׁבֵית מֶלֶח בְּרִית אֲלֵהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתְךָ עַל כָּל קֶרֶבֶןךָ תִּקְרִיב מֶלֶח:	טו. מְלִיחַת הָאִמּוּרִים הכהן מפזר מלח על כל איבר ואיבר בטרם יוקטר באש.
פרק ג (ה) וְהִקְטִירוּ אוֹתוֹ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַמִּזְבֵּחַ עַל הָעֹלָה אֲשֶׁר עַל הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַה':	טז. הַקְטַרַת הָאִמּוּרִים הכהן עולה לסוף הכבש וזורק את האימורים (החלבים) לאש המערכה.
(ח) וְעִרְכוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַנִּתְחִים אֶת הָרֹאשׁ וְאֵת הַפֶּדֶר עַל הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ:	יז. עִרְכָּה בדומה לקרבן עולה גם בקרבן שלמים, לאחר זריקת האימורים למערכה, הכהן מסדר אותם, והם נשרפים על המזבח
	חלוקת החזה ושוק הימין לכהנים לאחר הקטרת האימורים, ראש בית אב של אותו יום מחלק את החזה ושוק הימין שווה בשווה לכל כהני בית האב של אותו יום. לכהנים מותר לאכול את השוק והחזה עם בני משפחותיהם

סדר הקרבת קרבן שלמים צאן = כבש

ספר ויקרא פרק ג (א) וְאִם זָבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוֹ אִם מִן הַבָּקָר הוּא מִקְרִיב אִם זָכָר אִם נִקְבָּה תָּמִים יִקְרִיבֵנּוּ לִפְנֵי ה':	
(א) וְאִם זָבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוֹ אִם מִן הַבָּקָר הוּא מִקְרִיב אִם זָכָר אִם נִקְבָּה תָּמִים יִקְרִיבֵנּוּ לִפְנֵי ה':	א. ביקור ממים בעל הקרבן מביא את הבהמה ל"מבקר", הבודק אם נפל בה מום.
	ב. הקדשה בעל הקרבן מביא את קרבנו לפתח העזרה ומקדישו, ואומר: הרי זו לשלמים לה'."
פרק ג (ז) אִם פֶּשֶׁבֶת הוּא מִקְרִיב אֶת קָרְבָּנוֹ וְהִקְרִיב אֹתוֹ לִפְנֵי ה' :	
פרק ג (ח) וְסִמֵּן אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וְשַׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל אֶת דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:	ג. סמיכה וידידי בעל הקרבן סומך את ידיו בכל כוחו בין קרני הקרבן ומתווּדה.
פרק ג (ח) וְסִמֵּן אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וְשַׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל אֶת דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:	ד. מקום השחיטה ממקמים את הקרבן לשחיטה, בעזרה, בצד צפון של מזבח העולה. כשפניו וראש הבהמה מופנים לעבר ההיכל.
פרק ג (ח) וְסִמֵּן אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וְשַׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל אֶת דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:	ה. שחיטה הכהן או בעל הקרבן שוחט שתי סימנים בצואר הבהמה קנה והושט
פרק א (ה) וְשַׁחַט אֶת בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי ה' וְהִקְרִיבוּ (יקבלו) בְּנֵי אֹהֶל הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: רש"י	ו. קבלת הדם הכהן מקבל את הדם (דם הנפש) במזרק באזור השחיטה.
פרק א (ה) וְשַׁחַט אֶת בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי ה' וְהִקְרִיבוּ (יוליכו) בְּנֵי אֹהֶל הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: רש"י	ז. הולכת הדם הכהן מוליך את דם הקרבן אל המזבח, על מנת לתת את הדם על המזבח.
פרק ג (ח) וְסִמֵּן אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וְשַׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל אֶת דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:	ח. זריקת הדם הכהן זורק את דם הקרבן על המזבח, למטה מחוט הסיקרא, וכך הוא עושה: זורק את הדם- "שתי מתנות שהן ארבע": זריקה אחת - בצד צפון מזרח של המזבח, וזריקה שנייה בצד דרום מערב של המזבח.

ט. שפיכת שיירי הדם הכהן שופך את שיירי הדם על היסוד הדרומי של המזבח.	פרק ד (ז) ... וְאֵת כָּל דָּם הַפֶּר יִשְׂפֹךְ אֶל יְסוּד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר פָּתַח אֶהָל מוֹעֵד:
י. הפשט הכהן מסיר את כל עור הקרבן. גם זר (כל אדם) יכול לבצע את ההפשט	פרק א (ו) וְהִפְשִׁיט אֶת הָעֹלָה וְנָתַח אֹתָהּ לַנִּתְחִיָּה:
האליה האליה היא החלק האחרון של הכבשה, המתחיל מן הפליות לכוון צד הזנב ולמטה עד סוף הזנב.	(ט) וְהִקְרִיב מִזְבֵּחַ הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לַה' חֲלָבֹהּ הָאֲלִיָּה תְּמִימָה לַעֲמֹת הָעֶצֶה יְסִירָנָה וְאֵת הַחֲלָב הַמְּכֻסָּה אֶת הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל הַחֲלָב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב:
החלב המכסה את הקרב	(ט) וְהִקְרִיב מִזְבֵּחַ הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לַה' חֲלָבֹהּ הָאֲלִיָּה תְּמִימָה לַעֲמֹת הָעֶצֶה יְסִירָנָה וְאֵת הַחֲלָב הַמְּכֻסָּה אֶת הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל הַחֲלָב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב:
כל החלב אשר על הקרב	(ט) וְהִקְרִיב מִזְבֵּחַ הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לַה' חֲלָבֹהּ הָאֲלִיָּה תְּמִימָה לַעֲמֹת הָעֶצֶה יְסִירָנָה וְאֵת הַחֲלָב הַמְּכֻסָּה אֶת הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל הַחֲלָב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב:
שתי הכלית	ספר ויקרא פרק ג (י) וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֵת הַחֲלָב אֲשֶׁר עָלֶהוּ אֲשֶׁר עַל הַכְּסָלִים וְאֵת הַיִּתְרֹת עַל הַכֶּבֶד עַל הַכְּלִיֹּת יְסִירָנָה:
והחלב שעל הכליות	ספר ויקרא פרק ג (י) וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֵת הַחֲלָב אֲשֶׁר עָלֶהוּ אֲשֶׁר עַל הַכְּסָלִים וְאֵת הַיִּתְרֹת עַל הַכֶּבֶד עַל הַכְּלִיֹּת יְסִירָנָה:
חלב שעל הכסלים	ספר ויקרא פרק ג (י) וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֵת הַחֲלָב אֲשֶׁר עָלֶהוּ אֲשֶׁר עַל הַכְּסָלִים וְאֵת הַיִּתְרֹת עַל הַכֶּבֶד עַל הַכְּלִיֹּת יְסִירָנָה:
יתירת הכבד עם מעט מן הכבד	ספר ויקרא פרק ג (י) וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֵת הַחֲלָב אֲשֶׁר עָלֶהוּ אֲשֶׁר עַל הַכְּסָלִים וְאֵת הַיִּתְרֹת עַל הַכֶּבֶד עַל הַכְּלִיֹּת יְסִירָנָה:
יג. נתוח. והוצאת החזה ושוק הימין לאחר הוצאת האזניים הכהן חותך את גוף הקרבן לחלקים, בדומה לקרבן עולה, ומפריש מהקרבן את החזה ז' ל"החזה הוא החלק בקרבן הפונה כלפי הקרקע כשהיא עומדת רמב"ם עה"ק ט' י' ושוק הימין -רגל ימין ז' לב' והם יינתנו לכהנים לאחר תנופה ושאר החלקים יקבל הבעלים שעושה סעודה גם זר (כל אדם) יכול לבצע את ניתוח	(ו) וְהִפְשִׁיט אֶת הָעֹלָה וְנָתַח אֹתָהּ לַנִּתְחִיָּה:
יד. הולכת האזניים הכהנים מוליכים את האיברים לכבש המזבח ומניחים אותם שם.	א' י"ג וְהִקְרִיב וְהִכְרִיעַ יָרְחָץ בְּמִים וְהִקְרִיב כֹּהֵן אֶת הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה הוּא אִשָּׁה רִית נִיחָח לַה': - "והקריב" זו הולכת האיברים אל הכבש העולה למזבח. חגיגה י"א א'.

טו. מליחת האימורים הכהן מפזר מלח על כל איבר ואיבר בטרם יוקטר באש.	פרק ב (יג) וְכָל קֶרְבֶּן מִנְחָתְךָ בַּמִּלַּח תִּמְלַח וְלֹא תִשָּׁבֵית מִלַּח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתְךָ עַל כָּל קֶרְבֶּנְךָ תִּקְרִיב מִלַּח:
טז. הקטרת האימורים הכהן עולה לסוף הכבש וזורק את האימורים (החלבים) לאש המערכה.	(יא) וְהִקְטִירוּ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לֶחֶם אִשָּׁה לֹה':
יז. עריכה בדומה לקרבן עולה גם בקרבן שלמים, לאחר זריקת האימורים למערכה, הכהן מסדר אותם, והם נשרפים על המזבח	(ח) וְעָרְכוּ בְּנֵי אֹהֶל הַכֹּהֲנִים אֶת הַנִּתְחִים אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַפָּדֶר עַל הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ:
חלוקת החזה ושוק הימין לכהנים לאחר הקטרת האימורים, ראש בית אב של אותו יום מחלק את החזה ושוק הימין שווה בשווה לכל כהני בית האב של אותו יום. לכהנים מותר לאכול את השוק והחזה עם בני משפחותיהם	

סדר הקרבת קרבן פר כהן המשיח

ספר ויקרא פרק ד

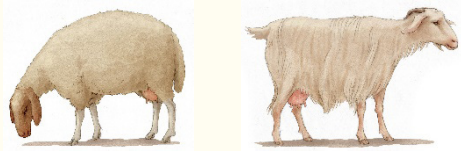
ביקור מיום הכהן המשיח מביא את הבהמה ל"מבקר", הבודק אם נפל בה מום.	פרק ד (ג) אִם הִכְהֵן הַמָּשִׁיחַ יִחְטָא לְאַשְׁמַת הָעָם וְהִקְרִיב עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא פֶּרֶבֶן בָּקָר תָּמִים לֹה' לְחַטָּאת:
הבאה והקדשה הכהן המשיח מביא את קרבנו לפתח העזרה, מקדיש את הפר לפני פתח העזרה, ואומר: "הרי זו לחטאת פנימית."	פרק ד (ג) אִם הִכְהֵן הַמָּשִׁיחַ יִחְטָא לְאַשְׁמַת הָעָם וְהִקְרִיב עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא פֶּרֶבֶן בָּקָר תָּמִים לֹה' לְחַטָּאת:
סמיכה וידי הכהן המשיח עומד כשפניו וראש הפר מופנים לעבר ההיכל. הוא סומך את ידיו בכל כוחו בין קרני הקרבן ומתוודה.	(ד) וְהִבִּיא אֶת הַפָּר אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי ה' וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַפָּר וְשָׁחַט אֶת הַפָּר לִפְנֵי ה'
	(ד) וְהִבִּיא אֶת הַפָּר אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי ה' וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַפָּר וְשָׁחַט אֶת הַפָּר לִפְנֵי ה'

(ד) וְהָבִיא אֶת הַפֶּר אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי ה' וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַפֶּר וְשָׁחַט אֶת הַפֶּר לִפְנֵי ה'	שחיטה הכהן שוחט את הפר צפונית למזבח כשפניו וראש הפר מופנים לעבר ההיכל.
(ה) וְלָקַח הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ מִדָּם הַפֶּר וְהָבִיא אוֹתוֹ אֶל אֹהֶל מוֹעֵד	קבלת הדם הכהן המשיח מקבל את הדם במזרק באזור השחיטה.
(ה) וְלָקַח הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ מִדָּם הַפֶּר וְהָבִיא אוֹתוֹ אֶל אֹהֶל מוֹעֵד	הולכת הדם הכהן המשיח לוקח את המזרק ומוליך את דם הפר לעבר ההיכל. הוא נכנס לתוך ההיכל ונעמד לפני מזבח הזהב.
(ו) וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת אֶצְבָּעוֹ בַּדָּם וְהִזָּה מִן הַדָּם שִׁבְעַת פְּעָמִים לִפְנֵי ה' אֶת פְּנֵי פֶרֶךְ הַקֹּדֶשׁ	הזאת הדם למול הפרוכת הכהן המשיח נעמד לפני מזבח הזהב (כשהמזבח לפניו) ופניו לצד מערב, למול הפרוכת, וטובל את אצבע ידו הימנית, הסמוכה לאגודל, בתוך המזרק ומזה - כלומר מתיז - מהדם לכיוון הפרוכת המבדילה בין ההיכל לקודש הקודשים, במקום המכוון כנגד בין בדי הארון. לאחר כל הזאה הכהן מקנח את אצבעו בשפת המזרק ושוב טובל את האצבע ומזה מהדם לכיוון הפרוכת. כך חוזר ומזה שבע פעמים ובכל פעם מונה בפיו את ההזאות.
(ז) וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן הַדָּם עַל קַרְנוֹת מִזְבֵּחַ קֹדֶשׁ הַסָּמִים לִפְנֵי ה' אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת כָּל דָּם הַפֶּר יִשְׁפֹךְ אֶל יְסוֹד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד	נתינת הדם על מיזבח הקטורת הכהן הגדול טובל את אצבע ידו הימנית הסמוכה לאגודל בדם הנמצא במזרק ומורח את הדם עם האצבע על כל אחת מקרנות מזבח הזהב. לאחר כל נתינה, הכהן מקנח את אצבעו בשפת המזרק ושב טובלה בדם.
(ז) וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן הַדָּם עַל קַרְנוֹת מִזְבֵּחַ קֹדֶשׁ הַסָּמִים לִפְנֵי ה' אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת כָּל דָּם הַפֶּר יִשְׁפֹךְ אֶל יְסוֹד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד	שפיכת שירי הדם הכהן הגדול המשיח שופך את כל דם הפר שנשאר בתוך המזרק אל היסוד המערבי של המזבח החיצון - מזבח העולה, בקטע הנמצא אל מול פתח ההיכל משאת ישראל.
(ח) וְאֵת כָּל חֶלֶב פֶּר הַחֲטָאת יָרִים מִמֶּנּוּ אֶת הַחֶלֶב הַמִּכָּסֶּה עַל הַקָּרֶב וְאֵת כָּל הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל הַקָּרֶב: (ט) וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֵת הַחֶלֶב אֲשֶׁר עָלֶיהֶן אֲשֶׁר עַל הַכֶּסֶּלִים וְאֵת הַיִּתְרֹת עַל הַכֶּבֶד עַל הַכְּלִיֹּת יְסִירָנָה	הוצאת האימורים בדומה לקרבן שלמים, הכהן פותח את בטן הפר בסכין, מוציא את האימורים ומניח אותם בקערה של כלי שרת.
א' י"ג וְהִקְרַב וְהִכְרִיעַ יָרְחָץ בְּמִים וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה הוּא אִשָּׁה רֵיחַ נִיחַח לַה':	הולכת האימורים הכהן מוליך את כלי השרת עם האימורים לכבש המזבח החיצון - מזבח העולה, על מנת למלוח אותם.

מליחת האימורים הכהן מפזר מלח על חלקי האימורים בטרם יוקטרו באש.	פרק ב (יג) וְכָל קָרְבָּן מִנְחָתְךָ בַּמֶּלֶח תִּמְלַח וְלֹא תִשְׁבִּית מֶלֶח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מַעַל מִנְחָתְךָ עַל כָּל קָרְבָּנְךָ תִּקְרִיב מֶלֶח:
הקטרה האימורים הכהן הגדול עולה לסוף הכבש עם האימורים, זורק אותם לאש המערכה ועורך אותם.	(י) כֹּאֲשֶׁר יוֹרֵם מִשּׁוֹר זָבַח הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִירִם הִכָּהוּ עַל מִזְבַּח הָעֹלָה
הוצאת הפר לשרפה חטאת הכהן המשיח, אינה צריכה הפשטת העור ורחיצת איברי העיכול והכרעיים כמו בקרבן עולה או שלמים, אלא, לאחר שהקטירו את אימוריו על המזבח, לוקחים את הפר כמות שהוא, שלם (אך ללא האימורים) ביחד עם העור וראשו ורגליו וכל האיברים הפנימיים, וארבעה אנשים מוציאים אותו על ארבעה מוטות לשריפה בבית הדשן, שהוא המקום בו שופכים את דשן הקרבנות, והוא ממוקם מחוץ לירושלים.	(יב) וְהוֹצִיא אֶת כָּל הַפָּר אֶל מַחוּץ לַמִּחְנֶה אֶל מְקוֹם טְהוֹר אֶל שַׁפְּךְ הַדָּשָׁן וְשָׂרְף אֹתוֹ עַל גְּצִים בָּאֵשׁ עַל שַׁפְּךְ הַדָּשָׁן יִשְׂרָף

סדר הקרבת קרבן חטאת יחיד קבועה

ספר ויקרא פרק ד :

(כח) או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא:	
(י) ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו	א' ביקור ממים בדומה לקרבן עולה, בעל הקרבן מביא את הבהמה ל"מבקר", הבודק אם נפל בה מום.
פעלוה זו נעשית בכל הקרבנות, כמו בקרבן עולה כך בכל הקרבנות.	ב' הבאה והקדשה בדומה לקרבן עולה, בעל הקרבן מביא את קרבנו לפתח העזרה ומקדישו, ואומר: "הרי זו לחטאתי".
כט) וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה וידוי לא מוזכר במפורש והוא נלמד מקרבן חטאת עולה ויורד, וממנו לומדים לכל החטאות הטעונות וידוי.	ג' סמיכה וידוי בעל הקרבן סומך את ידיו בכל כוחו בין קרני הקורבן ומתוודה על העבירה שעשה.

(כט) וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֻטָּאת וְשָׁחַט אֶת הַחֻטָּאת בַּמָּקוֹם הָעֹלָה	ד' שחיטה הכהן (או בעל הקרבן) שוחט את הבהמה צפונית למזבח, כשפניו וראש הבהמה מופנים לעבר ההיכל.
(ה) וְשָׁחַט אֶת בֶּן הַבֶּקָר לִפְנֵי ה' וְהִקְרִיבוּ (ויקבלו) בְּנֵי אֹהֶל הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:	ה' קבלת הדם בדומה לקרבן עולה, הכהן מקבל את הדם במזרק באזור השחיטה.
(ה) וְשָׁחַט אֶת בֶּן הַבֶּקָר לִפְנֵי ה' וְהִקְרִיבוּ (ויוליכו) בְּנֵי אֹהֶל הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:	ו' הולכת הדם בדומה לקרבן עולה, הכהן מוליך את הדם (דם הנפש) אל המזבח, על מנת לתת את הדם על קרנות המזבח החיצון - מזבח העולה.
(ל) וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָה בָּאֶצְבָּעוֹ וַנִּתֵּן עַל קֶרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת כָּל דָּמָה יִשְׁפֹךְ אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ:	ז' נתינת הדם (ל) וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָה בָּאֶצְבָּעוֹ וַנִּתֵּן עַל קֶרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת כָּל דָּמָה יִשְׁפֹךְ אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ: ארבע מתנות על ארבע קרנות הכהן עולה בכבש המזבח ופנה לימינו, לכבש הקטן, ודרכו עולה לסובב המזבח ובידו המזרק עם דם הקרבן. משם פונה לקרן דרומית-מזרחית. הוא טובל את אצבע ידו הימנית בדם שבמזרק ומורח את הדם על קרן המזבח מלמעלה למטה, עד שיכלה הדם שבאצבעו. לאחר הנתינה, הכהן מנקה את אצבעו בשפת המזרק וממשיך לקרן מזרחית-צפונית. ושם מורח באותו אופן. וכן בשתי הקרנות - הצפונית-מערבית והדרומית-מערבית.
(ל) וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָה בָּאֶצְבָּעוֹ וַנִּתֵּן עַל קֶרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת כָּל דָּמָה יִשְׁפֹךְ אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ:	ח' שפיכת השיירים הכהן חוזר אל הכבש המזבח הקטן, המוליך אל יסוד המזבח, ושופך את שיירי הדם לחור הדרומי שביסוד המזבח.
(ו) וְהִפְשִׁיט אֶת הָעֹלָה וַנִּתַּח אֹתָהּ לַנִּתְחִיָּה:	ט' הפשיט בדומה לקרבן עולה, הכהן מסיר את עור הקרבן לכל הפחות עד החזה. גם זר (כל אדם) יכול לבצע את ההפשט, על מנת שיוכל להוציא את האימורים. את עור הקרבן נותנים לכהנים.
(לא) וְאֶת כָּל חֲלָבָהּ יִסִּיר בְּאֲשֶׁר הוֹסֵר חֲלֵב מֵעַל זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַהּ לְרִיחַ נִיחֹחַ לַה' וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן וַנִּסְלַח לוֹ:	י' הוצאת האימורים בשעירת עיזים הכהן פותח בסכין את בטן השעירה, מוציא את האימורים ומניח אותם בקערה של כלי שרת.
ספר ויקרא פרק ד (לה) וְאֶת כָּל חֲלָבָהּ יִסִּיר בְּאֲשֶׁר יוֹסֵר חֲלֵב הַפֶּשֶׁבַּ מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֹתָם הַמִּזְבֵּחַהּ עַל אֲשֵׁי ה' וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וַנִּסְלַח לוֹ:	יא' הוצאת האימורים בכבשה בקרבן חטאת של כבשה מוציאים חלק נוסף בנוסף לאימורים

א' י"ג וְהִקְרַב וְהִכְרָעִים יִרְחֹץ בְּמַיִם וְהִקְרִיב הִכֵּהוּ אֶת הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עָלָה הוּא אִשָּׁה רֵיחַ נִיחַח לָהּ:	יב' הולכת האימורים בדומה לקרבן עולה, גם בקרבן חטאת הכהן מוליך את האימורים לכבש המזבח ומניח אותם שם.
פרק ב (יג) וְכָל קָרְבַּן מִנְחָתְךָ בַּמֶּלֶח תִּמְלֹחַ וְלֹא תִשָּׁבֵית מֶלֶח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתְךָ עַל כָּל קָרְבָּנְךָ תִּקְרִיב מֶלֶח:	יג' מליחת האימורים הכהנים מפזרים מלח על חלקי האימורים בטרם יוקטרו באש.
	יד' הקטרה הכהן מעלה את האיברים לראש המזבח וזורק אותם לאש המערכה.
פרק א (ח) וְעָרְכוּ בְּנֵי אֹהֶל הַכֹּהֲנִים אֶת הַנֹּתָחִים אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַפֶּדֶר עַל הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ:	טו' עריכה לאחר זריקת כל האיברים למערכה, הכהן מסדר אותם, וכל הבשר נשרף על המזבח.
	טז' חלוקת הבשר את בשר קרבן החטאת מחלקים בין כהני בית האב של אותו היום ,
שמות כט, לג (וְאָכְלוּ אֹתָם אֲשֶׁר כָּפַר בָּהֶם לְמַלֵּא אֶת יָדָם לְקַדֵּשׁ אֹתָם וְזָר לֹא יֹאכַל כִּי קֹדֶשׁ הֵם).	יז' אכילת הבשר לאחר זריקת האימורים על גבי האש שבמזבח, מחלקים את בשר הקרבן בין הכהנים שבמשמרת אותו היום, והם אוכלים את בשר קרבן החטאת בעזרה, ובאכילתם מתכפר לבעלי הקרבן.